

‘Heerschappij’ van
de menigte

‘Heerschappij’ van de menigte

Fred Hamburg

Schrijver: Fred Hamburg
Coverontwerp: Fred Hamburg
ISBN: 9789465464909

© 2026 F. Hamburg

De mythe van 'democratie'

'Een echte democratie heeft nooit bestaan en zal ook nooit bestaan'

- Rousseau

Het woordje 'democratie' is één groot probleem. De VS, bijvoorbeeld, noemt zichzelf een 'democratie', net als China, en toch worden de twee landen totaal verschillend bestuurd. China wordt geregeerd door een klasse van bureaucraten, terwijl in Amerika zo goed als alles wordt beslist door een corporatieve elite. Zelfs de Nazi's hebben in het interbellum onder de vlag van 'democratie' groot succes gehad. Had Jorge Luis Borges niet een deel van de olifant te pakken toen hij in deze sprak over 'de loterij van de stembus'? En was Plato niet even treffend toen hij over democratie sprak als een 'bestuur door een debatingclub'? Hoe dan ook, de momenteel meest populaire definitie van democratie ('bestuur door het volk') is kennelijk te breed en vaag.

Vandaag de dag, in de postmodern-liberale betekenis, betekent 'democratie' eigenlijk alleen maar 'een manier van leven' waarin:

- het dogma van het gelijkheidsbeginsel de details van het leven beheerst,
- het concept van een vanzelfsprekende moraal afwezig is,
- materieel en persoonlijk succes (en niet liefde en familie) domineren,
- de operationalisering van de democratische droom (de 'eindcontrole in handen van de burgers') tot een verlamdend pluralisme leidt,
- de manier om een land te besturen bestaat in de spanning - van crisis naar crisis - tussen heersers en geregeerden

(waarbij de afkeer van politiek onder de laatsten gestaag toeneemt).

HALVERWEGE DE 19E EEUW BEGONNEN WESTERSE STATEN ZICH TE MANIFESTEREN ALS LIBERALE DEMOCRATIEËN.

Gezien deze realiteit beweer ik het volgende:

Liberalisme, vooral het postmodern liberalisme, is in tegenspraak met de kerncultuur van Europa. Het vervangt de aloude wijsheid van een Traditie door de mening van 'de enkele, dwalende sterveling', die bij iedere verkiezing percoleert in een massa. Het verwerpt concepten als 'waarheid' en 'objectieve werkelijkheid' (als veranderlijk en onkenbaar). Bijgevolg brengt het schade toe aan de *rationaliteit* van het handelen van een overheid (ten gunste van de willekeur van het individu).

In de Kerk van de Mens (= de liberaal-democratie) is elke waarde of norm slechts een denkbeeldig 'contract' tussen 'autonome' burgers. Weg is de gedachte van een gegeven, normatief *extrasystemisch* moment. Dat punt alleen al, namelijk dat het liberalisme geen enkel a priori principe accepteert (de 'autonomie' van de mens daargelaten), leidt onvermijdelijk tot pluralisme, wanorde, chaos en ondergang. Want als een politieke filosofie de 'Idee van Goedheid' ontkent en elke vorm van structuur (gezin, geslacht, sociale klasse enzovoort) afschaft, dan ontnemt dit denken de samenleving (en het individu) een externe, vaste, leidende norm. En wie alle determinatie, behalve die van het individu en zijn verlangen, afwijst, 'zal inderdaad gelijktijdig in opstand ... komen tegen ... de rede' (Albert Camus). Het is niet toevallig dat Woke een typisch Westers fenomeen is. Hetzelfde geldt voor het gegeven dat (1) de Nederlandse politie haar eigen liberale democratie 'een narcostaat' noemt

(i.e.: een parallelle economie die gepaard gaan met geweld en corruptie), (2) Nederland op de tweede plaats staat van landen die porno hosten, (3) de vrouwenhandel geëxplodeerd is, (4) criminelen terecht komen in belangrijke overheidsdiensten, en dat (5) verdeeldheid en haat luider spreken dan ooit.

Het huidige liberalisme blijkt in verschillende soorten, gradaties en uitvoeringen verkrijgbaar te zijn. Maar het grootste gemeenschappelijke cluster van eigenschappen kan als volgt worden verwoord:

(a) *Alle mensen worden vrij en gelijk geboren.*

In naam van deze preambule wil het liberalisme dat elk individu zijn autonomie en individualiteit benadrukt ('individualisme'), zo nodig geholpen door cursussen 'assertiviteit' en 'mondigheid'. De liberale samenleving is daarmee een aggregatie van 'autonome' burgers met tegenstrijdige belangen op economisch, moreel en sociaal gebied. Met andere woorden: in (neo)liberale samenlevingen is er geen eenheid onder de mensen, eerder het tegendeel (i.e.: een verzameling van ongedisciplineerde, anti-autoritaire, particularistische individuen die effectief bestuur ondermijnen). Bovendien worden mensen helemaal niet gelijk geboren (sommigen zijn intelligent, anderen niet). Evenmin zijn ze vrij om te beslissen over Goed en Kwaad (er is intrinsiek kwaad, bijvoorbeeld genocide)].

(b) *Niet God maar 'het volk' is soeverein.*

[Contra: Dit principe van volkssoevereiniteit is (1) slechts het 'seculiere equivalent' van de soevereiniteit van God, en (2) bevindt zich altijd in conflict met de soevereiniteit van de staat].

Aanvullend: In de Franse Revolutie was het niet zozeer het volk dat God verving, maar de koningin van de Rede. Het zou namelijk de Rede zijn die 'een gelukkige en onschuldige

mensheid die in harmonie en absolute overeenstemming leeft' zou inluiden. In zijn *L'Homme révolté* legt Albert Camus uit hoe deze metafysische opstand tegen God noodzakelijkerwijs eindigde in terreur. De guillotine werd 'een weg naar perfectie'.

(c) *De liberaal-democratie is de beste vorm van bestuur.*

[Deze retorische (!) bewering functioneert als een dogma dat het Westen wereldwijd verspreidt, desnoods met geweld. Het beste contra-argument tegen deze bewering is 'een gesprek van vijf minuten' met de gemiddelde kiezer' (Churchill?)

(d) *Er is vrijheid van vereniging en meningsuiting (inclusief een strikt vrije pers).*

[Contra: Deze politieke vrijheden ('ideas, not facts') zijn in de praktijk ingeperkt voor nationalistische en religieuze stromingen; beide worden met tegenzin - en in ieder geval steeds minder - getolereerd (= liberaal totalitarisme)]. Een *bestuurlijke* (lees 'politieke') aanpak om burgers het zwijgen op te leggen is inmiddels ook al in praktijk gebracht door de EU. Zo heeft deze de Zwitserse oud-inlichtingenofficier en veiligheidsanalist Jacques Baud buiten de rechter om financieel en professioneel gesanctioneerd wegens zijn kritische analyses van de oorlog in de Oekraïne. [Baud betwist het NAVO- en EU-narratief en stelt dat de oorlog het resultaat is van een langdurige escalatie sinds 2014.] Deze zaak roept ernstige vragen op over de vrijheid van meningsuiting in de Europese Unie en de geloofwaardigheid van de EU als democratische waardengemeenschap.

(e) *Het financieel kapitalisme met zijn vrije markt, privatisering en deregulering is de Gouden Standaard in liberale democratieën.*

[Contra: Deze maatstaf gaat ervan uit dat er geen punt is waarop mensen tevreden zijn met hun materiële rijkdom: ze zullen altijd gemotiveerd zijn om rijker en rijker te worden. Deze eigenschap van het 'financieel kapitalisme' wordt gehonoreerd, zelfs als de overheid - om die reden - beroofd wordt van haar (dwang)middelen om effectief te zijn (bijvoorbeeld om een effectieve handelsconcurrentiepositie te handhaven; of om serieus milieubeleid te implementeren)].

(f) *Het religieuze leven moet in de privésfeer worden beoefend.* Vandaar dat alleen 'het politieke' - dus 'het conflictueuze' - het openbare leven beheerst.

[Geavanceerd liberalisme is au fond anti-religie; daarom haat het materialistische Westen religieus, patriarchaal Rusland.]

(g) *De relatie tussen inwoners en overheden is die van 'consument' en 'producent van goederen en diensten'.*

[Vandaar het alom verkondigde 'economisme' en consumentisme].

(h) *Volkeren, naties en culturen zijn slechts aggregaten van individuen waarvan de essentiële relaties zijn gereduceerd tot juridische contracten en marktuitswisselingen.*

Strijden tegen elke "collectieve identiteit" is een moreel gebod van het neoliberalisme. Vandaar de aanval op de identitaristen.

By the way, de 'natiestaat is' iets anders dan de 'natie'.

Denken in soevereine 'staten' is iets Westers. Dit Westerse denken ligt ten grondslag aan het falen van de pogingen van de Occident om het Israëlijsch-Palestijns conflict op te lossen. Ook het protestants wetsbegrip (waarin de staat berust op een overeenkomst tussen burgers) strijdt met het Arabisch- en Joods wetsbegrip (dat immers van God komt).